

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Асоціація університетів України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Одеський обласний інститут удосконалення вчителів
Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»**

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО**

МАТЕРІАЛИ

ІІІ МІЖНАРОДНОГО КОНГРЕСУ

**«ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ ПРОСТОРІ»**

18-21 травня 2017 року

Місце проведення:

**Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26)**

**Одеса
2017**

ризиків та дій в умовах невизначеності. Саме за названими показниками встановлено наявність статистично значущих відмінностей між відповідними групами.

Отже, в процесі організації психолого-педагогічної роботи з розвитку інноваційності у майбутніх педагогів необхідно враховувати встановлені відмінності та здійснювати диференційований підхід відповідно до профілю навчання.

Література

1. Власенко Ю. А. Психологічний аналіз інноваційного потенціалу особистості: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. психол. наук : спец. 19.00.01 «Загальна психологія, історія психології / Ю. А. Власенко. – Одеса : ОНУ ім. Мечникова, 2003. – 19 с.

2. Лебедева А. Н. Методика исследования отношения личности к инновациям [Электронный ресурс] / А. Н. Лебедева, А. Н. Татарко. – Режим доступа: scjournal.ru/articles/issn_1993-5552_2009_4-2_29.pdf.

3. Яценко В. В. Поняття і значення педагогічних інновацій // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. – 2013. – №3 (29). – С. 87-96.

СХИЛЬНІСТЬ ДО ЗАЗДРОЩІВ ТА ПЕРФЕКЦІОНІЗМ СТУДЕНТІВ

Лісовенко А. Ф.

Університет Ушинського, Україна

В умовах стрімких суспільних і соціокультурних трансформацій навіть такі базові характеристики особистості, як прагнення до самовдосконалення та ідеали, прийняті особистістю та її оточенням, зазнають певних змін. Загальновідомо, що від того, який зразок, стимул для наслідування, вибирає людина, залежить напрямок її особистісного зростання. Феномен заздрощів привертав інтерес здавна, але емпіричні дослідження отримали розвиток лише в останні десятиліття завдяки роботам К. К. Муздибаєва, В. О. Лабунської, Л. С. Архангельської, Т. В. Бескової, Р. М. Шаміонова, Н. В. Горшеніної та інших. Наявні визначення заздрості різноманітні, але дещо схожі, адже описують заздрість як неприємне переживання (емоцію, стан, почуття), ставлення, що проектується на іншу особу, котра у порівнянні із суб'єктом заздрості володіє певними перевагами, можливостями, або знаходиться в більш сприятливому становищі (соціальному, психологічному, фізичному, матеріальному). Заздрість – це гостре переживання своєї недосконалості, реакція людини на явну чи суб'єктивну перевагу іншого над собою.

У цій роботі схильність до заздрощів розглядається як усталена властивість особистості, спричинена частим порівнянням себе з іншими не на свою користь, яка характеризується суб'єктивним відчуттям зниження самоцінності, проявляється пристрасним бажанням заволодіти перевагами об'єкту порівняння (або позбавити його цих переваг) і виявляється у специфічних емоціях, когніціях та проявах специфічної поведінки [1, с. 74-75].

Незважаючи на домінуючий негативний відтінок, що міститься у феномені заздрощів, функціонально заздрість може відігравати і позитивну роль, стимулюючи «спортивний» дух суперництва, прагнення до успіху, зміни свого соціального становища не краще.

Можна сказати, що заздрість і перфекціонізм (прагнення до досконалості) є поняттями метафізичними, оскільки знаходяться в найглибших основах душі і духу людини і виступають в якості мотивації поведінки і вчинків, у структурі потреби самоствердження та самовдосконалення особистості.

Перфекціонізм, як такий, включає безліч пов'язаних між собою рис, одні з яких сприяють дезадаптації, а інші в цілому адаптивні. Було встановлено, що перфекціонізм – характерна риса обдарованих, академічно успішних, старанних учнів, особливо відмінників [2]. Водночас, сучасні дослідження показують, що надмірний перфекціонізм є одним з головних особистісних чинників розладів афективної сфери, що виявляється у частому переживанні невдоволення собою, туги, тривоги, сорому і провини; у діяльності спостерігається неможливість почати діяти, зниження продуктивності і хронічна перевтома внаслідок генералізації високих стандартів на всі види діяльності. Також описуються такі наслідки невротичного перфекціонізму як: тривожність, депресії, низька самоповага, алкоголізація, наркотизація [4].

У потенціалі перфекціонізм здатний породити як неймовірну задоволеність власною діяльністю, досягненнями, особистісним розвитком, так і інтенсивну фрустрацію й розчарування. Д. Хамачек розрізняє здоровий (конструктивний) і патологічний (невротичний, деструктивний) перфекціонізм [5]. Здоровий перфекціонізм передбачає встановлення високих особистісних стандартів, складних цілей та задоволення від процесу їх досягнення.

Спираючись на літературні джерела з означеної проблематики, можна припустити, що прагнення бути найкращим у всьому гіпотетично може перетворитися з одного боку, в презирство до людей з більш низьким рівнем інтелекту, краси, соціального статусу тощо, а з іншого – на заздрість до тих, хто в чомусь їх перевершує.

Таким чином, метою даного повідомлення є виклад результатів дослідження співвідношення показників схильності до заздрощів та перфекціонізму студентів. Для діагностики заздрисності залучені оригінальний тест-опитувальник «Диференціальна діагностика схильності особистості до заздрощів» (ДІЗА) та опитувальник «Соціальні настанови особистості відносно заздрощів» О.П. Саннікової, А.Ф. Лісовенко [1]. Задля діагностики перфекціонізму, застосована методика «Багатомірна шкала перфекціонізму» П. Хьюїтта і Р. Флетта [2].

Дослідження проводилося на базі ПНПУ імені К.Д. Ушинського (м. Одеса). В ньому брали участь 253 студента першого курсу денної форми навчання за різними спеціалізаціями та слухачі відділення перепідготовки кадрів зі спеціальності «Психологія» віком від 17 до 35 років. За результатами даного дослідження, особи з більшою схильністю до заздрощів характеризуються: середнім рівнем перфекціонізму, орієнтованого на себе, що передбачає наявність високих стандартів, встановлених людиною для себе, тенденцію ставити перед собою важкодосяжні цілі; підвищеним рівнем перфекціонізму, орієнтованого на інших, що передбачає наявність високих стандартів, встановлених людиною для інших, вимогливість по відношенню до оточуючих, нетерпимість, небажання прощати їхні помилки та недоліки; високим рівнем соціально приписаного перфекціонізму, який виявляється у переконанні людини в тому, що інші люди мають щодо неї надзвичайно високі та нереалістичні очікування і стандарти, відповідати яким дуже важко чи неможливо, але необхідно, щоб заслужити схвалення і прийняття, уникнути негативної оцінки. Людей з таким типом перфекціонізму більше турбує не практичний результат певної справи, а прийняття, схвалення, захоплення, самоствердження, які вони можуть отримати, успішно справляючись з роботою або досягаючи в чомусь досконалості. Цей тип перфекціонізму має усі ознаки невротичного, оскільки прагнення досконалості носить вимушений, соціально нав'язаний характер.

Отже, можна зробити висновок, що особам, схильним до переживання заздрощів, більше властивий невротичний, соціально орієнтований та приписаний перфекціонізм, подібний до соціальної настанови, цінностям та ідеалам, що не завжди відповідають прагненням душі.

Література

1. А. с. Науково-методичний твір «Комплекс психодіагностичних методик дослідження заздрощів особистості: «Методика «Соціальні настанови особистості відносно заздрощів»; «Процедура «Шкала самооцінки показників заздрисності»; «Тест-методика «Диференціальна діагностика схильності особистості до заздрощів (ДІЗА)» / О.П. Саннікова, А.Ф. Лісовенко. – № 67445; заяв. 29.06.2016; реєстрац. 26.08.2016. – 96 с.
2. Грачёва И.И. Адаптация методики «Многомерная шкала перфекционизма» П. Хьюитта и Г. Флетта / И.И. Грачёва // Психологический журнал. – 2006, том 27, № 6. – С. 74-89.
3. Санникова О. П. Эмоциональность в структуре личности / Ольга Павловна Санникова. – Одесса: Хорс, 1995. – 364 с.
4. Ясная В.А., Ениколопов С.Н. Перфекционизм: история изучения и современное состояние проблемы / В.А. Ясная, С.Н. Ениколопов // Вопросы психологии. – 2007. – № 4
5. Hamachek D.E. Psychodynamics of normal and neurotic perfectionism / D.E. Hamachek // Psychology. – 1978. – V. 15. – P. 27-33.

ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА ТА ЙОГО ВПИВ НА ОСОБИСТІТЬ

Максименко Ю. Б.

Університет Ушинського», Україна

Матохнюк Л. О.

Комунальний вищий навчальний заклад

«Вінницька академія неперервної освіти», Україна

Бурхливий розвиток суспільства спричинений впровадженням комп'ютерної техніки та інформаційних технологій та їх використанням в повсякденному житті, побуті, професійній діяльності людей. Поява та доступність в безмежній кількості різної інформації стало однією з причин розвитку сучасного суспільства. В документі «Інформаційне суспільство для всіх», який було розглянуто на сесії Генеральної Конференції ЮНЕСКО в 1996 році йшлося про забезпечення кожній